

Det Samfundsvidenskabelige Fakultet	Sommereksamen, Maj 2017
Juridisk kandidateksamen	Ordning:
Del/delprøve/fase: 2. år af bacheloruddannelsen	
Fag: Forvaltningsret	
Opgavetype: AO	
Antal sider i opgavesættet (incl. forsiden): 5	
Eksamensdag: Onsdag den 10. maj 2017 kl. 9.00 – 14.00	
Eksamenslokale:	
Tilladte medbragte hjælpemidler: Alle - herunder batteridrevet PC som opslagsværk	
Materiale der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten	

(Det bemærkes, at der ikke foretages opgavegennemgang)

AO 1

Virksomheden Sand og Grus A/S modtog den 2. december 2016 en tilladelse fra Storkøbing Regionsråd til indvinding af sand på sin ejendom, jf. råstoflovens § 7, stk. 1. Tilladelsen, der vedrørte etape 1 af en planlagt større indvinding, blev meddelt efter en meget hurtig sagsbehandling af kun to dages varighed, idet regionsrådet ikke fandt den sædvanlige undersøgelse af grundvandsforholdene nødvendig.

Den 28. februar 2017, hvor indvindingen havde været i gang ca. tre måneder, opstod der meget omfattende revner i et parcelhus på nabogrunden, som var ejet af Anders Andersen. Årsagen var, at Sand og Grus A/S i overensstemmelse med tilladelsen pumpede grundvand væk i forbindelse med indvindingen (gravearbejdet), hvorfor Andersens grund var sunket med sætningsskader og revnedannelser på Andersens parcelhus til følge.

Anders Andersen anmodede regionsrådet om at købe hans ejendom med tilhørende parcelhus til den værdi, som den havde, før indvindingstilladelsen blev givet. Regionsrådet afslog dette. I stedet krævede regionsrådet, at Sand og Grus A/S betalte Anders Andersen erstatning for revnedannelserne. Regionsrådet meddelte, at hvis Sand og Grus A/S ikke ville efterkomme dette krav om betaling af erstatning til Anders Andersen, ville regionsrådet ikke tillade en planlagt etape 2 af indvindingen, som Sand og Grus A/S netop havde ansøgt om. Ansøgningen ville regionsrådet først behandle, når Anders Andersen havde meddelt regionsrådet, at han og Sand og Grus A/S var enige om erstatningen og dennes størrelse.

En anden nabo (Bent Bentsen) til ejendommen, hvor indvindingen foregik, var utilfreds med den støj, der kom fra gravearbejdet. Målinger viste dog, at støjen ikke oversteg gældende normer fastsat af Miljø- og Fødevarerministeriet. I Lilleby Kommune var der imidlertid stor sympati for Bent Bentsen, der havde skrevet i avisen om sine problemer med støjen. Lilleby kommunalbestyrelse besluttede derfor den 8. marts 2017 énstemmigt, at kommunen skulle købe Bent Bentsens ejendom med tilhørende parcelhus til ejendommens markedsværdi før, gravearbejdet påbegyndtes, således at Bent Bentsen ikke skulle lide tab på grund af gravearbejdet, der havde presset markedsprisen ned. Kommunen skulle ikke bruge parcelhuset til noget.

Den 19. april 2017 modtog Miljø- og Fødevarerklagenævnet en klage fra Anders Andersen over Lilleby kommunalbestyrelses beslutning om at købe Bent Bentsens ejendom. Anders Andersen gav udtryk for, at lighedsgrundsætningen var tilsidesat, når kommunen købte Bent Bentsens ejendom, der reelt ikke havde problemer på grund af gravearbejdet, mens regionsrådet ikke ville købe Anders Andersens ejendom, der havde væsentlige problemer som følge af gravearbejdet. Ligeledes mente Anders Andersen, at det var spild af kommunens penge at købe en ejendom for at hjælpe en ejer med støjpåvirkninger, der ikke overskred gældende normer. Endelig var Andersen utilfreds med, at han som nabo til ejendommen, hvor indvindingen skete, ikke var blevet partshørt om kommunalbestyrelses beslutning om at købe Bent Bentsens ejendom.

Anders Andersen nævnte i sin klage, at det måske var usædvanligt at klage til Miljø- og Fødevarerklagenævnet over "den slags", men han mente ikke, at han havde andre steder at henvende sig med sin utilfredshed.

Ved Lilleby Kommunes behandling af sagen om køb af Bent Bentsens ejendom medvirkede kontorchef Christian Christensen, som var nær ven af Bent Bentsen og kom privat sammen med denne og hans familie. Christian Christensen havde udarbejdet en indstilling om købet til kommunens udvalg for teknik og miljø, som igen havde indstillet til kommunalbestyrelsen, at købet skulle gennemføres.

Der ønskes en begrundet stillingtagen til de forvaltningsretlige problemstillinger, som ovenstående hændelsesforløb giver anledning til.

Det bemærkes, at problemstillingen om partshøring af naboer i forbindelse med tilladelsen af 2. december 2016 ikke skal behandles ved besvarelsen af opgaven.

Bilag:

Råstoflovens § 7, stk. 1, 1. pkt., og § 13, stk. 1, 1. pkt. (uddrag)

§ 7

Erhvervsmæssig indvinding af råstoffer og etablering af anlæg på indvindingsstedet til brug for indvindingen må kun ske efter tilladelse fra regionsrådet.

§ 13

Regionsrådets afgørelser efter loven eller regler fastsat i medfør af loven kan, for så vidt angår forekomster på landjorden, påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet

AO 2

Midtby er en mellemstor dansk by med et kulørt natteliv, en livlig kulturscene og et støt stigende antal turister. Kommunalbestyrelsen i Midtby Kommune havde nedsat et bevillingsnævn til at træffe afgørelser om alkoholbevilling.

På et areal i centrum af Midtby var der for nylig blevet opført et hotel (SleepEasy, ejet af Per Pedersen) og en cocktailbar (G&T, ejet af Lone Lauersen). Begge steder skulle ifølge planen åbne den 1. marts 2017. SleepEasy og G&T indsendte begge ansøgning om alkoholbevilling den 1. januar 2017.

Søren Sørensen, der er medlem af Midtby Kommunalbestyrelse og et kendt ansigt i den brede offentlighed, flyttede i december 2016 ind i en lejlighed i centrum af Midtby, der er beliggende 500 meter fra SleepEasy og G&T. Siden da har han hver weekend beskrevet støj- og affaldsgenerne fra midtbyens restaurationer og beværetninger på de sociale medier. Disse beskrivelser førte til stor forargelse blandt byens borgere og medførte endvidere, at 250 beboere i Midtby centrum dannede foreningen "Fred i Midtby". Denne udvikling skabte frygt hos byens erhvervsliv for, at bevillingsnævnet i 2017 ville skærpe praksis for tildeling af alkoholbevilling. Som følge heraf blev der i januar 2017 indgivet fem gange så mange ansøgninger om alkoholbevilling som normalt.

Den 1. februar 2017 modtog Lone Lauersen (som ejer af G&T) og Per Pedersen (som ejer af SleepEasy) et enslydende brev fra bevillingsnævnet. I brevet blev det oplyst, at den forventede sagsbehandlingstid var to-tre måneder, og at de ansøgninger om alkoholbevilling, der var indkommet i løbet af januar 2017, ville blive behandlet i den rækkefølge, de var blevet journaliseret.

Ved afgørelse af 18. marts 2017 meddelte bevillingsnævnet en alkoholbevilling til G&T. Om alkoholbevillingen fremgik alene følgende: "Alkoholbevillingen gælder for et tidsrum af otte år, og den er betinget af, at 2/3 af de gæster, der lukkes ind efter kl. 24, er kvinder, og at der betales et månedligt beløb på 500 kr. til kommunekassen til dækning af omkostningerne for oprydning af gadeaffald i hele kommunen på lørdage og søndage".

På forespørgsel oplyste bevillingsnævnet, at betingelsen vedrørende antallet af kvindelige gæster var begrundet i, at det efter deres opfattelse er mænd, der larmer og sviner mest i nattelivet. G&T, der mente, at begge betingelser var urimelige, påklagede afgørelsen til Midtby Kommunalbestyrelse, hvor et flertal på 10 af de 19 medlemmer den 19. april 2017 stadfæstede bevillingsnævnets afgørelse uden at ændre på ordlyden af denne. Søren Sørensen stemte med flertallet. Afgørelsen, der samme dag blev afsendt til Lone Lauersen (som ejer af G&T), havde følgende ordlyd: "Vi har besluttet at stadfæste bevillingsnævnets afgørelse af 18. marts 2017".

G&T indbragte sagen for domstolene med påstand om annullation af begge betingelser knyttet til alkoholbevillingen. Midtby Kommunalbestyrelse påstod principalt frifindelse, subsidiært annullation af bevillingen i sin helhed under henvisning til, at de fastsatte betingelser var afgørende forudsætninger for, at G&T var blevet tildelt alkoholbevilling.

Ved afgørelse af 20. marts 2017 meddelte bevillingsnævnet en alkoholbevilling til SleepEasy for et tidsrum af otte år. Der var ingen betingelser knyttet til bevillingen. Denne afgørelse var "Fred i Midtby" utilfreds med. Foreningen klagede derfor den 25. marts 2017 over afgørelsen til Midtby Kommunalbestyrelse, der den 3. april 2017 afviste klagen med henvisning til, at foreningen ikke er part i sagen og dermed ikke klageberettiget. Dette var "Fred i Midtby" uenig i, og foreningen anmodede derfor kommunalbestyrelsen om at genoverveje sagen. Foreningen henviste til, at dens formål er at skabe en "konstruktiv dialog mellem borgere i Midtby og byens natteliv", og at den blandt sine medlemmer tæller fem beboere i de ejendomme, der støder umiddelbart op til SleepEasy.

Der ønskes en begrundet stillingtagen til de forvaltningsretlige problemstillinger, som ovenstående hændelsesforløb giver anledning til.

Ved besvarelsen af opgaven skal der ikke inddrages andre bestemmelser end dem, der er medtaget som bilag, eller som er nævnt i pensum.

Bilag

Uddrag af lovbekendtgørelse nr. 135 af 18. januar 2010 om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling (loven er delvis konstrueret)

§ 10. Ansøgning om alkoholbevilling, tilladelser eller dispensationer kan indgives til politidirektøren.

Stk. 2. Alkoholbevilling gives og fornyes af kommunalbestyrelsen. Bevillingen gælder et bestemt forretningssted og for et tidsrum af 8 år. Bevillingen kan efter omstændighederne begrænses, herunder tidsmæssigt, og betinges af vilkår.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan nedsætte et bevillingsnævn til at træffe afgørelser, der efter denne lov er henlagt til kommunalbestyrelsen.

Stk. 4. Et bevillingsnævns afslag kan indbringes for kommunalbestyrelsen. Indbringelsen skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

§ 12. Bevillingsmyndigheden skal ved afgørelsen af, om alkoholbevilling vil kunne gives, iagttage samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige og dermed sammenhængende hensyn. Der kan herved navnlig lægges vægt på,

- 1) om der af bevillingsansøgeren, medlemmer af direktion eller bestyrelse eller andre, der kan øve en bestemmende indflydelse på virksomhedens drift, er udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde,
- 3) bevillingsansøgerens økonomiske forhold,
- 4) størrelse, indretning og karakter i øvrigt af serveringsstedet,
- 6) om der som følge af en for stærk lokal koncentration af restaurationsvirksomhed kan frygtes uforsvarlig drift eller andre ædrueligheds- eller ordensmæssige problemer, og
- 7) om der foreligger andre konkrete ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende sociale og politimæssige forhold, der gør det betænkeligt, at alkoholbevilling gives.